

чєніє, ѣже на страшнѣмъ и праведнѣмъ твоємъ судѣ испытаніа. Пригвозди страхъ твоємъ плѣти нашѣ, и оумертви оуды нашѣ сѣщыа на землі. Да и собннѣмъ безмѣлвїемъ просвѣтїмса зрѣнїемъ судѣвъ твоїхъ. Шимї же ѿ насъ всѣкое мечтанїє неподѣвное и похоть вреднѣ. Возстаѣи же насъ ко времѣ млѣткы, оутверждѣны въ вѣрѣ, и преспѣвающыа въ заповѣдехъ твоїхъ, благоволенїемъ и блѣгостїю єдинороднагѣ сна твоєгѣ, съ нїмже блѣгословенъ єси съ престѣмъ, и блѣгїмъ, и животворѣщїмъ твоїмъ дѣхомъ, нынѣ и прїснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, ѿмїнь.

И ѿвїе: Прїидїте, поклонїмса: трїжды. И поклѣны г. Таже ѱалѣмъ ѿ: Помїлѣй мѣ бже: зрї лїстѣ ѣ.

Гди, оуслыши молїткѣ мою, и вопль мой къ тебѣ да прїидетъ. Не ѿврати лица твоєгѣ ѿ мене: въ сѣньже ѿще дѣнь скорблѣ, приклѣни ко мнѣ оухо твоє: въ сѣньже ѿще дѣнь призовѣ тѣ, скорбш оуслыши мѣ. Їкѣ исчезѣша ѿкѣ дымъ днїє мой, и кѣсти моѣ ѿкѣ сѣшило сосѣшасѣ. Оузмѣвенъ быхъ ѿкѣ трава, и ѿзсѣ сердце моє, ѿкѣ забыхъ снѣсти хлѣвъ мой. ѿ глѣса воздыханїа моєгѣ прильпѣ кѣсть моѣ плѣти моєй. Оуподѣвихса неѣсѣти пѣстыннѣй, быхъ ѿкѣ ношнѣй вранъ на ныриши: Бдѣхъ и быхъ ѿкѣ птица, ѿсѣващасѣ на здѣ. Вѣсь дѣнь поношахъ мѣ вразїи мой, и хѣлащїи мѣ мною кленѣхсѣ. Занѣ пѣпелъ ѿкѣ хлѣвъ їдѣхъ, и питїє моє съ плѣчемъ растворѣхъ, ѿ лица гнѣва твоєгѣ и ѿрости твоєѣ: ѿкѣ вознѣсъ низкѣрглѣ мѣ єси. Днїє мой ѿкѣ сѣнь оуклонїшасѣ, и ѿзѣ ѿкѣ сѣно ѿзсѣхъ. Ты же гди, въ вѣкѣ преувѣаеши, и памѣть твоѣ въ рѣдѣ и рѣдѣ. Ты вѣскрѣсъ оуцѣдриши сїѣна: ѿкѣ времѣ оуцѣдрити єгѣ, ѿкѣ прїидѣ времѣ. Їкѣ благоволиша рабї твої каменїє єгѣ, и пѣрсть єгѣ оуцѣдратъ. И оубѣлтса їзыцы ѿмене гдѣна, и всї царїє зѣмстїи славы твоєѣ: ѿкѣ